

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.01.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.) i ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222) ustalił wysokość emerytury **J. K.**, od **1.08.2015** r., tj. od dnia, od którego podjęta byłaby wypłata tej emerytury.

Podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Wysokość emerytury obliczona została od podstawy obliczenia, niepomniejszonej o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Podstawa obliczenia emerytury wynosi **371328,91 zł (362969,34 zł + 8359,57 zł)**. Wysokość emerytury od 10.06.2013 r. wynosi **1463,65 zł**. Przy ustalaniu wysokości emerytury Zakład uwzględnił wszystkie zmiany w wysokości świadczenia, jakie miały miejsce od dnia jej przyznania do dnia 31.12.2020 r., w tym zmiany wynikające z waloryzacji, jakimi emerytura była objęta oraz zmiany wynikające z załatwienia zgłoszonych wniosków. Wysokość emerytury od 01.01.2021 r. wynosi **1764,22 zł**.

Wskazana emerytura jest świadczeniem mniej korzystnym od dotychczas pobieranej wcześniejszej emerytury, przyznanej decyzją z dnia 11.04.2008 r., wobec czego, Zakład będzie kontynuował wypłatę wcześniejszej emerytury.

/decyzja k. 55 - 56 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wnosząc o jej zmianę i poprzez ponowne przeliczenie zgodnie z regułami wynikającymi z nowej Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.), gdyż przy obecnym wyliczeniu brak jest podstaw, aby przy obliczaniu wysokości przysługującej J. K. emerytury dokonywać potrącenia wartości kwot pobranych przez nią uprzednio świadczeń z tytułu tzw. wcześniejszej emerytury. Nadto skarżąca wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że organ rentowy sprostął obowiązkowi poprawnego wyliczenia emerytury według nowej metody. Oprócz informacji o braku pomniejszenia podstawy emerytury o kwoty pobranych świadczeń w postaci wcześniejszych emerytur, w uzasadnieniu decyzji powinno znaleźć się także szczegółowe obliczenie emerytury wraz z porównaniem dotyczącym ustalenia podstawy emerytury, która ma być obecnie wypłacana.

/odwołanie k. 3 -5/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasową argumentację. Dodatkowo wskazano, że wysokość emerytury ustalona decyzją z dnia 12.01.2021 r. na dzień nabycia prawa do emerytury, tj. 10.06.2013 r. wynosiłaby 1463,65 zł, na 01.01.2021 r. - 1764,22 zł. Emerytura w tej wysokości jest nadal świadczeniem mniej korzystnym od dotychczas pobieranej emerytury, która na 10.06.2013 r. wynosiła 1633,25 zł. Obecnie pobierana wcześniejsza emerytura na 01.01.2021 r. wynosi 1900,39 zł.

/odpowiedź na odwołanie k. 8 – 9/

W piśmie procesowym z dnia 11.02.2021 r. pełnomocnik ubezpieczonej poparł odwołanie i sprecyzował stanowisko w sprawie wnosząc o ponowne ustalenie wysokości emerytury wnioskodawczyni przyznanej od 10 czerwca 2013 r. zgodnie z art. (...) ustawy emerytalnej, to jest bez pomniejszania jej o sumę kwot pobranych wcześniej emerytur z uwzględnieniem bieżących wskaźników, a nie jak uczynił to zakład rentowy, na podstawie art. 194j ustawy emerytalnej.

/pismo pełnomocnik ubezpieczonej z dnia 11.02.2021 r. k. 19 – 21/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. K. urodziła się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczona była uprawniona do emerytury w wieku obniżonym na mocy decyzji ZUS z dnia 11.04.2008 r. (symbol E)

/decyzja k. 46 akt ZUS/

W dniu 24.06.2013 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie emerytury z powszechnego wieku emerytalnego.

/wniosek k. 1-4 akt ZUS/

Decyzją z dnia 16.07.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z 24.06.2013 r. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009 r., Nr. 53, poz. 1227) przyznał J. K. emeryturę od 10.06.2013 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego (symbol (...)). Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne (8353,53 zł) oraz kapitału początkowego (362969,34 zł) z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur (90096,29 zł) przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (253,70 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła = 1108,50 zł brutto $[(...),53 + (...),34] - (...),29 / 253,70$.

Emerytura jako świadczenie mniej korzystne nie było wypłacane. Wypłacie podlegało dotychczasowe świadczenie o symbolu E.

/decyzja k. 17 -18 akt ZUS/

W dniu 10.08.2015 r odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k. 23 - 24 akt ZUS/

Decyzją z dnia 21.09.2015 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku przeliczył emeryturę od 1.08.2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Emeryturę ustalono w kwocie 1148,26 zł, przy uwzględnieniu zewidencjonowanych składek w wysokości (...).53 zł, zwaloryzowanego kapitału początkowego – 373057,02 zł, sumie pobranych emerytur – 90096,29 zł, średniego dalszego trwania życia – 253,70 miesięcy. Emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanego.

/decyzja k. 27 - 28 akt ZUS/

W dniu 12.01.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., z urzędu, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. nowelizującej ustawę emerytalną wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja k. 55-56 akt ZUS/

Wysokość emerytury powszechnej od 10.06. 2013r. wynosi brutto bez pomniejszenia 1463,65 zł i jest niższa od dotychczas pobieranej emerytury wcześniejszej, której wysokość brutto wyniosła na ww. datę 1633,25 zł. Na dzień 1.01.2021 r wysokość emerytury powszechnej wynosi brutto bez pomniejszenia 1764,22 zł i jest niższa i nadal jest mniej korzystna od dotychczas pobieranej emerytury wcześniejszej, której wysokość brutto wyniosła na ww. datę 1900,39 zł.

/ stanowisko – k. 9 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów a w szczególności w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS załączonych do akt sprawy. Dokumentom, zgromadzonym w aktach ZUS, Sąd przyznał w pełni walor wiarygodności uznając, że są one rzetelne, kompletne i mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

Wskazać także należy, że stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny, gdyż w rzeczywistości spór nie dotyczył faktów, a kwestii prawnych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlega oddaleniu.

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ k.p.c., zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie, a złożone dotychczas pisma procesowe i brak wniesienia wniosków dowodowych, dawało podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadku, gdy głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie wydaje się uzasadnione. (tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2018, III AUa 1815/17). Sprawa nie miała charakteru wielowątkowego, wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron. Sprawa w świetle stanowisk stron i zebranych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości. (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26.04.2018, VI ACa 1694/17)

Przechodząc zaś do merytorycznego rozpoznania sprawy wskazać trzeba, że stosownie do **art. 173 ust. 1 i 3** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2021 r. poz. 291 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy na dzień wejścia w życie ustawy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2).

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przepis ust. 2 art. 174 stanowi, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w **art. 5 ust. 2**, to jest w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast, w myśl **ust. 7**, analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei, z **mocy art. 15 ust. 1** analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona, w sposób określony w ust. 4 i 5, przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z **ust. 4 i 5** w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

W związku z treścią zacytowanych przepisów, można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Natomiast stosownie **do art. 24 ust. 1** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Stosownie **do art. 25** analizowanej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę - art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na

emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4). Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn (ust. 6).

Emerytura na tzw. starych zasadach wyliczana jest wyłącznie tym osobom urodzonym po 31 grudnia 1948 roku, które mają prawo do wcześniejszej emerytury (np. na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela).

Zatem w przypadku osób, dla których ustalany jest kapitał początkowy, wysokość emerytury uzależniona jest od kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych od dnia 1 stycznia 1999 roku na koncie ubezpieczonego.

Zgodnie natomiast z **treścią art. 194i** cytowanej ustawy, dodanego mocą ustawy nowelizującej z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1222), obowiązującego od daty wejścia w życie ustawy nowelizującej (10.07.2020 r.), do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ubezpieczonego urodzonego w (...) r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1b (przewidującego obowiązek pomniejszenia podstawy o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne), jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222), pod warunkiem że prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego ma ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Zgodnie z art. 194j tej ustawy kwotę emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ubezpieczonemu urodzonym w (...) r., który wcześniej pobierał emeryturę wymienioną w art. 25 ust. 1b na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej z zastosowaniem art. 194i. Przeliczeniu podlega podstawa obliczenia emerytury przyjęta w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury. Do ustalenia nowej kwoty emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia przyjęte w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury, a następnie uwzględnia się kolejne zmiany wysokości świadczenia.

Emerytura w ponownie ustalonej wysokości przysługuje od dnia, od którego podjęto wypłatę emerytury przyznanej na podstawie art. 24, a w przypadku gdy prawo do tej emerytury było zawieszona - od dnia, od którego mogłaby być podjęta jej wypłata. Jeżeli ponownie ustalona wysokość emerytury przyznanej na podstawie art. 24 jest wyższa od wypłacanej dotychczas, emerytowi wypłaca się wyrównanie. Kwotę wyrównania stanowi różnica między sumą kwot emerytur, jakie przysługiwałyby w okresie od dnia, o którym mowa w ust. 4, do dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich waloryzacji, a sumą kwot wypłaconych w tym okresie.

Według **art. 95 ust. 1** ustawy emerytalnej w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Należy wskazać, że ubezpieczona w niniejszej sprawie wniosła o ponowne ustalenie wysokości emerytury przyznanej od 10 czerwca 2013 r. zgodnie z art. (...) ustawy emerytalnej, to jest bez pomniejszania jej o sumę kwot pobranych wcześniej emerytur z uwzględnieniem bieżących wskaźników .

Podkreślić zaś w tym miejscu trzeba, że ustawodawca precyzując sposób wyliczenia emerytury, w istocie powraca do wniosku z 2013 roku i na ten dzień nakazuje uwzględniać poszczególne elementy emerytury.

Istnieje zatem różnica pomiędzy osobami składającymi wniosek w 2013 roku, które aktualnie korzystają z instytucji art. 194 i oraz art. 194 j, a osobami, które tego wniosku nie składały i dopiero aktualnie z takim wnioskiem występują. Ubezpieczona dokonała wyboru i taki wniosek złożyła, miała nieprawidłowo wyliczoną emeryturę, a ustawodawca

ten „błąd” aktualnie naprawia i nakazuje wyliczyć emeryturę bez pomniejszania o pobrane wcześniejsze emerytury. Taką emeryturę ubezpieczona miałaby wyliczoną w 2013 roku. Skoro wniosek ubezpieczona jednak złożyła w 2013 roku, to brak było podstaw do uwzględnienia aktualnych - na 2020 czy 2021 rok poszczególnych elementów wysokości emerytury, w tym aktualnych tabel życia. Organ rentowy prawidłowo obliczył wysokość emerytury, rozstrzygając wniosek ubezpieczonej z dnia 24.06.2013 r tak, jakby nie obowiązywał zakwestionowany przez wyrok TK przepis, przy przyjęciu obowiązujących wówczas tabel życia i pozostałych elementów emerytury w postaci składek i kapitału początkowego, które uległy jedynie zmianie następnie w wyniku wniosku o przeliczenie w 2015 roku.

W ocenie Sądu roszczenia z jednej strony o wyrównanie świadczenia od 2013 r i jednocześnie ustalenie wysokości świadczenia według stanu na dzień aktualnie złożonego wniosku, wzajemnie się wykluczają, bowiem świadczenie takie przysługiwałoby dopiero od 2020 r, brak byłoby możliwości jego wyrównania za lata wcześniejsze, bo wówczas w takiej wysokości nie przysługiwałoby.

Co istotne, skarżona decyzja z 12.01.2021 r. , uwzględnia treść cytowanego art. 194i oraz art. 194 j cytowanej ustawy, dodanego mocą ustawy nowelizującej z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1222), obowiązującego od daty wejścia w życie ustawy nowelizującej (10.07.2020 r.). Na podstawie ustawy emerytalnej uwzględniającej cytowany przepis organ rentowy ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej od 10.06.2013 r., tj. od dnia, od którego podjęta byłaby wypłata tej emerytury. Tym samym zgodnie z cytowanym przepisem podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur.

Wnioskodawczyni, odwołując się od skarżonej decyzji, z uwagi na w jej ocenie, krzywdzący charakter, nie powoływała jakichkolwiek innych merytorycznych zarzutów, dotyczących skarżonej decyzji, w szczególności nie kwestionowała sposobu, w jaki organ rentowy ustalił wysokość emerytury, nie powoływała też zaniżonego stażu pracy czy nieprawidłowo wyliczonych zarobków.

Wskazać należy, że skarżona decyzja została wydana, w oparciu o powołane obowiązujące przepisy prawa. Zaskarżoną decyzją z 12.01.2021 r. organ rentowy dokonał prawidłowego – jak już wyżej wskazano – ustalenia podstawy obliczenia emerytury powszechnej, a tym samym wysokości emerytury powszechnej bez pomniejszenia o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Wysokość emerytury od 10.06.2013 r. jest niższa od dotychczas pobieranej emerytury wcześniejszej. Wobec powyższego na podstawie cytowanego art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej prawidłowo kontynuowano wypłatę emerytury wcześniejszej, ponieważ była świadczeniem korzystniejszym niż emerytura powszechna. Nadto, wysokość emerytury powszechnej, od 01.01.2021r. , nadal jest mniej korzystna od dotychczas wypłacanej emerytury wcześniejszej, dlatego również w oparciu o art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej organ rentowy słusznie uznał, że emerytura powszechna, jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas pobieranej wcześniejszej emerytury została zawieszona a Zakład będzie kontynuował wypłatę wcześniejszej emerytury.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie wnioskodawczyni oddalił jako bezzasadne.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni (przez PI)

K.B